

РЕШЕНИЕ

№ 1077

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7115** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр.чл. 40 ЗДОИ.

Образувано е на основание изпратена от Столична община жалба от Ю. Л. Д. от [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. М. П. от САК срещу Решение № СОА19-РИ09-156/04.05.2020 г. на Секретаря на Столична община в частта, в която е отказан достъп до исканата от него обществена информация по т.1 от заявление вх. №СОА19-ПД01-30/10.10.2019 г., подадено чрез Платформата по чл.15в ЗДОИ. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ с твърдения за неговата нищожност, като издаден в противоречие с Решение №1058/18.02.2020 г., постановено по адм. д. №12935/2019 г. по описа на АССГ. В условията на евентуалност се твърди, че отказът е постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неспазване на целта на закона. Изложени са подробни съображения в подкрепа на твърденията. Иска се обявяване на акта за нищожен, евентуално и връщане на преписката за трето произнасяне в определен срок, като ответникът да бъде задължен да представи в цялост исканата от него информация.

Ответникът Секретаря на СО, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт К. Г., оспорва жалбата. В съдебно заседание излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. От представените по делото доказателства е видно, че административното производство по издаване на процесния акт е започнало въз основа на влязло в сила Решение №1058/18.02.2020 г., постановено по адм. д №12935/2019 г. по описа на АССГ. Със същото е отменено предходно решение на ответника, с което е бил отказан достъп до информацията по т.1 от Заявление вх. №СОА19-ПД01-30/10.10.2019 г., подадено от Ю. Д. чрез Платформата по чл.15в ЗДОИ и преписката е изпратена за ново произнасяне. С оспореното в настоящото производство решение е предоставен частичен достъп до исканата информация. Следователно налице е частичен отказ, подлежащ на съдебно оспорване. Видно от представените от ответника доказателства процесното решение е получено от жалбоподателя на 22.06.2020 г. Жалбата е постъпила при административния орган на 30.06.2020 г. Предвид това съдът счита, че жалбата е допустима, като подадена в срок, съгласно чл.149 АПК, вр. чл.40 ЗДОИ, и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорване на акта в частта , в която е отказан достъп до исканата информация.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Видно от доказателствата към административното преписка Ю. Л. Д. от [населено място] е депозирал заявление, изпратено по електронен път, съгласно чл.24, ал.2 ЗДОИ, получено и входено от ответника с вх. № СОА19-ПД01-30/10.10.2019 г. Със същото е поискан достъп до подробно описана в него обществена информация в четири точки, като по т.1 е поискал достъп до информация, съдържаща се в договора/договорите за изграждане и поддръжка на Контактен център на СО – закупуване на оборудване, софтуер, лицензи и др.; ползвани ли са пари от фондове на ЕС и в какъв размер; предоставяне на първичните счетоводни документи във връзка с изграждането и текущата поддръжка на КЦ. Заявителят е направил искане информацията да бъде получена по електронен път на посочен от него електронен адрес, съгласно чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ. Като е счел, че със заявената информация по т.1 се засягат интересите на трето лице [фирма], до представителя на дружеството е изпратено писмо от Секретаря на СО с изх. № СОА19-ПД01-30-1, с което е направено запитване за даване на съгласие в съответствие с чл.32, ал.2 ЗДОИ. В отговор е получено писмо, входено с вх. № СОА19-ПД01-30-2/18.10.2019 г. в СО, с което е изразено несъгласие да бъде предоставяна исканата информация за договор/договори за изграждане, надграждане и поддръжка на КЦ на СО и всички анекси към него, тъй като съдържат части, които са фирмена тайна и ноу хау. Административният орган се е произнесъл по заявлението с Решение № СОА-19ІРІ09-283/24.10.2019 г., в което по отношение на заявената информация в т.1 е направен отказ, съгласно чл.31, ал.2 ЗДОИ, предвид обстоятелството, че търсената информация се отнасяла до трето лице, което е изразило несъгласие, след поискване на писмено мнение. В мотивите на решението е записано, че основанийето за постановяване на отказа е по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, поради това, че третото лице, на която се засягат интересите, изрично е отказало да бъде предоставена исканата обществена информация. Административният орган е приел, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес. В допълнение е изложено, че са изпълнени задълженията по чл.15, ал. 1, т.8 и чл.15а, ал. 1 ЗДОИ, като на официалната страница, раздел „Профил на купувача“ от негова страна е

публикувана информация за проведената обществена поръчка, за което е осигурен пълен и безплатен пряк достъп до нея.

Решение № СОА-19/РИ09-283/24.10.2019 г. е оспорено по съдебен ред от заявителя, като е образувано адм. д. №12935/2019 г. по описа на АССГ. С влязло в сила на 18.02.2020 г. Решение №1058/18.02.2020 г. съдът е отменил Решение № СОА19-РИ09-283/24.10.2019 г. на Секретаря на Столична община в частта му по т.1, в която е отказан достъп до исканата от Ю. Л. Д. обществена информация по т.1 от заявление вх. №СОА19-ПД01-30/10.10.2019 г. и е изпратил преписката Секретаря на Столична община за ново произнасяне по заявлението на Ю. Л. Д. съобразно дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона, като е определил 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка

В мотивите на решението е прието, че информацията, която се иска в т.1 от заявлението, е свързана с обществения живот в Република България, като от същата е възможно да се направят изводи за дейността на задължения по ЗДОИ субект - функционирането на органа и неговата администрация. С предоставянето на исканата информация може да се повиши отчетността и прозрачността в дейността на органа. Информацията за това как органът упражнява правомощията си, са обстоятелства от решаващо значение за обществения живот. Прието е, че административният орган е изложил мотиви за отказа си само по отношение на договорите и приложенията към тях, не и за останалите пунктове от заявлението по т.1 относно ползването на пари от фондове на ЕС и техния размер и за предоставяне на първичните счетоводни документи във връзка с изграждането и текущата поддръжка на Контактен център. Ответникът незаконосъобразно е приел, че исканата информация не представлява надделяващ обществен интерес, поради което и не е изследвал наличието на основанията по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ за отказ за предоставяне на информацията. В случая е налице оборимата презумпция за „надделяващ обществен интерес“ съгласно т.5, б. „б“, защото именно тази информация „улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения“. По отношение наличието на надделяващ обществен интерес е посочено, че съгласно §1, т.б от ДР на ЗДОИ той се презюмира, когато с исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ, какъвто е настоящият случай. Надделяващ обществен интерес е налице когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Предвид това съдът е счел, че в процесния случай не е било налице основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация на посочените от ответника основания – достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, като не е налице надделяващ обществен интерес, а е следвало да предостави достъп до поисканата информация, в случай, че не са налице някои от предпоставките за отказ по чл.37 ЗДОИ, която преценка следва да се извърши от него при новото произнасяне по заявлението и съответно да се мотивира.

Решението на АССГ е изпратено на 19.02.2020 г. Ответникът се е произнесъл с оспореното в настоящото производство Решение № СОА19-РИ09-156/04.05.2020 г., като е предоставил частичен достъп до информацията по т.1 от заявлението по отношение на описани в решението пет договора и едно споразумение, без приложенията към тях и със заличени лични данни. Достъпът е предоставен чрез

публикуването им в профила на заявителя в Платформата за достъп до обществена информация. Административният орган е приел, че информацията в приложенията, неразделна част от договорите, достъп до които е предоставен, се отнася до технически данни, софтуерни решения и ноу-хау за изграждане и функциониране на системата на „контактен център“ на СО и предоставянето и по никакъв начин не касае разкриване на корупция или злоупотреба с власт. По отношение на исканата информация, съдържаща се в първичните счетоводни документи е посочено, че за изграждането и поддържането на системата на „Контактен център“ на СО не са изразходвани средства от Европейски структури и инвестиционни фондове. Задълженията на страните са изпълнени качествено и в срок, предвид което плащанията са извършени в съответствие с определените в съответния договор размер и срок.

Разпоредено е решението, заедно с предоставената информация да се публикува в профила на заявителя на ПДОИ.

По делото е представена Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.2019 г. на Кмета на СО за изменение на Заповед № СОА17-РД09-1027, приложена по делото, с която Секретаря на СО е определен да се произнася по постъпилите заявления по ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното в настоящото производство решение, доколкото обективира отказ да бъде предоставен достъп до обществена информация, има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 ЗДОИ.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен със Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.2019 г. на Кмета на СО. Същият не е нищожен на основание чл.177, ал.2 АПК, доколкото в отменителното решение, въз основа на което е издаден, по отношение на информацията, съдържаща се в договорите, съдът е приел, че е налице надделяващ обществен интерес, при което ответникът е съобразил мотивите в решението си и е предоставил достъп до тази информация. По отношение на информацията, съдържаща се в другите посочени от заявителя документи, предвид липсата на преценка в отменения административен акт, на административния орган е указано да извърши преценка на относимите обстоятелствата, след която да се произнесе с мотивиран акт. Тава преценка е извършена, при което е предоставен частичен достъп до поисканата информация, а по отношение на останалата е налице отказ, чиято законосъобразност е предмет на настоящото производство. Следователно актът не е нищожен на това основание.

В хода на проведеното административно производство не се констатираха допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Оспорваният акт е издаден при формално спазване на изискванията за форма съгласно чл.38 ЗДОИ, вр. чл.59, ал.2 АПК.

Съдът обаче констатира, че процесното решение в оспорената част е постановено в

нарушение на материалния закон и целта на закона, поради което се явява незаконосъобразно.

Спорът между страните е досежно характера на исканата информация и наличието на основания за отказ. За да откаже достъп до приложенията, които са неразделна част от договорите, достъп до информацията в които е предоставен, ответникът се е мотивирал, че същите се отнасят до технически данни, софтуерни решения и ноу-хау по изграждането и функционирането на системата на „Контактен център“ на СО и представянето на тази информация по никакъв начин не касае разкриване на корупция или злоупотреба с власт. От така изложените мотиви може да се направи предположение, че достъпът е отказан, тъй като засяга интересите на трето лице, което изрично е заявило несъгласие с предоставянето ѝ, вероятно че информацията представлява търговска тайна и не е налице надделяващ обществен интерес.

Няма спор, че тази информация се отнася до трето лице, в които случаи в (ЗДОИ е предвиден специален ред - предоставянето на същата се разпорежда след съгласие на това лице. Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл.31, ал.4 ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, по чл.17 ЗДОИ, се изисква първо установяване, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл.17, ал.3, вр. ал. 2 ЗДОИ).

Горният анализ липсва в оспореното решение.

Освен това, законът сам предвижда изключение от този общ принцип с чл.17, ал.2, предл. последно и чл.31, ал.5 ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на §1, т.5 от ДР ЗДОИ, когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Следователно, с тази норма законодателят е създал оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. В тази връзка решението не съдържа никакви мотиви, като само е посочено, че предоставянето на информацията по никакъв начин не касае корупция или злоупотреба с власт. Другите предпоставки дори не са посочени. Липсват както мотиви по отношение на тях,

така и доказателства, установяващи липсата на надделяващ обществен интерес.

Тук следва да се посочи, че в мотивите на отменителното решение, въз основа на което е издаден процесния акт, съдът е приел, че следва да се приеме и че е налице оборимата презумпция за „надделяващ обществен интерес“ съгласно т.5, б. „б“, защото именно тази информация „улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения“. Предвид това ответникът е следвало да се съобрази с това по отношение на приложенията към договорите, като приеме, че информацията, съдържаща се в тях е с надделяващ обществен интерес.

Предвид изложеното съдът счита, че по отношение на приложенията и анексите към договорите при установен надделяващ обществен интерес, приложение следва да намери разпоредбата на чл.31, ал.5 ЗДОИ, а именно, че в конкретния случай не е необходимо съгласието на третите лица и достъпът до исканата информация е следвало да бъде предоставен. Като не е съобразил всичко това ответникът е издал незаконосъобразно решение в тази му част.

Отказът да предостави достъп до информация, съдържаща се в първичните счетоводни документи ответникът е мотивирал с довода, че задълженията на страните са изпълнени качествено и в срок, предвид което плащанията са извършени в съответствие с определените в съответния договор размер и срок. Съдът приема, че с тези мотиви ответникът не е предоставил достъп до исканата от заявителя информация, тъй като същият е поискал достъп до цялата информация, съдържаща се в първичните счетоводни документи, не само дали и кога са извършени плащания. И по отношение на тази информация съдът счита, че е налице надделяващ обществен интерес, тъй като попада в хипотезата на §1, т.5, б.„б“ от ДР ЗДОИ защото именно тази информация „улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения“. Предвид това отказът се явява незаконосъобразен и в тази му част.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в процесния случай не е било налице основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация на посочените от ответника основания. Както бе посочено, заявлението отговаря на изискванията на ЗДОИ, безспорно е, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ, а поисканата информация е публична и подлежи на предоставяне от страна на Секретаря на СО, който я съхранява. По изложените съображения ответникът не е следвало да отказва на посоченото основание исканата от жалбоподателя информация, а е следвало да предостави достъп до поисканата информация в пълен обем. Затова оспореното решение следва да бъде отменено, в частта, в която е отказан достъп до исканата информация, и преписката следва отново да бъде върната на ответника за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Въпреки изхода на делото при липсата на изрично искане за присъждане на разноски съдът не следва да присъжда такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен

съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № СОА19-РИ09-156/04.05.2020 г. на Секретаря на Столична община в частта, в която е отказан достъп до исканата от Ю. Л. Д. от [населено място] обществена информация по т.1 от Заявление вх. №СОА19-ПД01-30/10.10.2019 г., подадено чрез Платформата по чл.15в ЗДОИ **ИЗПРАЩА** преписката Секретаря на Столична община за ново произнасяне по т.1 от заявлението на Ю. Л. Д. съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14 (четирнадесет) дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: